

Dovilė Vilkevičiūtė

Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos abiturientė

Eilėraščiai

Žiemai

Jaučiu tavo atodūsi, žiema, –
Maitini mano kūną blausiu įkvėpimu.

Suaižėjusios tavo rankos dygliukais
Baksnoja į mano įraudusius skruostus.

Tu vienintelė neapleidai manęs –
Kai minios apleido...

Vėjo gūšiais bandei apkabinti,
Sidabriniais plaukais mano širdį užklojai.

Ir neleidai paskęst nevilty.

Kai tylą tyli

Kai tyliai kvėpuoja naktis,
Dangus barsto sidabrą po klonius.

Kai tyliai kvėpuoja naktis,
Žemė save užliūliuoja.

Kai tyliai kvėpuoja naktis,
Šaltas vėjas siūbuoja smilgelę.

Kai tyliai kvėpuoja naktis,
Aš ieškau savojo kelio.

Keleivio malda

Saulė bučiavo mums galvas,
Lietus išplovė
Tamsiausias mintis.
Aš girdėjau kenčiančio malda,
Apnertą viltim.

Tiek kartų klupai,
Tiek kartų ir vėl atsistojai,
Suspaudęs delnus meldei
Šviesesnio rytojaus.
Norėjai, kad grįžtų pavasaris,

Pasipuošęs žiedų karoliais
Baltais nekaltais.

Ir tą spindintį vakarą
Aukštai danguje
Sučiulbo paukščiai
Keleivio malda.

Sparnus išskleisiu,
Jais Tave apglėbsiu,
Širdim nusišypsosiu.

Trapiais žodeliais
Aš Tave prisijaukinsiu
Ir niekad nepaleisiu.

Pienių vynu pavaišinsiu –
Mes godžiai gersim jį kartu
Ir tyliai, tyliai mirsim...

Link tavęs

Tereikėjo auksinių siūlų
Suvarstyti širdžiai.
Tereikėjo gaivaus prisilietimo
Ateities apgavystei.
Tereikėjo dangaus mėlio
Paleisti svajonei.
Tereikėjo vėjo pranašystės
Aistrai išvaduoti.

Obuolys

Alsuojuantys medžiai
Skęsta nerimastingoj tyloj.
Pajuodę kamienai
Šaukiasi saulės šviesos.
Kybo keli obuoliai –
Viduje meilės sėklelės.
Raudoniū šarvuoti,
Skoniū ginkluoti.
Takšt, tyliai nukrinta
Ir žemė pravirksta.
Pabiro meilės sėklelės –
Vėjas jas išnešios.